

47) II. B. 3. Det i de senere Aar til Undersøgelse og Udarbejdelse af Planer m. m. vedrørende Jernbaneanlæg paa § 27 bevilgede Beløb af 2,000 Kr. er foreslaaet omflyttet hertil og forhøjet til 10,000 Kr., idet man i Anmærkningerne anfører, at man maatte finde det rigtigst ved en videre Udvikling af vore Jernbaneforbindelser at vende tilbage til Bygning for Statens Regning mod Tilskud af de paagældende Egne. Den Overveelse, Udvalget har kunnet staaende dette Spørgsmaal, gaar ikke imod Regjeringens Anskuelse; men et Mindretal har dog troet, ved at foreslaa en Nedsættelse af det forlangte Beløb med 500 Kr., at burde give Thinget Leilighed til at udtale, hvorvidt det er enigt med Mindretallet i den Betragtning, at man ifølge den Udvikling, hvortil man alt er naaet med Genhyn til vort Jernbanevæsen, og paa Grund af de finansielle Krav, som der stilles til Staten paa mange andre Samfundsomraader, herefter bør gaa noget forsigtigt frem ved Bevilling af nye Jernbaneanlæg.

48) II. C. 1. b. Den forlangte Forhøielse af denne Konto til Ingenieurer og anden Medhjælp under Direktøren for Vandbygningsvæsenet er i Lovforslaget utilstrækkelig motiveret og ikke posteret paa sædvanlig Maade. De yderligere Oplysninger, man har modtaget, giver Udvalget Anledning til at foreslaa den opførte Forhøielse nedsat fra 1,520 Kr. til 900 Kr.

49) II. C. 2. c. Paa denne Konto søges en Bevilling af 21,000 Kr. til Opmuddring af Søbjerg Havn, saavel i Slusegabet som Forhavnen og Dokhavnen „for at modvirke Forhavnen Tilslutning“. Da Havneanlægget endnu ikke er blevet afleveret i fuldstændig Stand, og navnlig Lededæmningen endnu ikke fuldført, skal Udvalget minde om, hvad Indenrigsministeren desangaaende udtalte ifjor (jfr. Finantsudvalgets Betænkning Nr. 257), „at Ansvarer for de Følger, Manglen af Lededæmningen maatte have for Havnen, og da navnlig Afholdelsen af de derved mulig foranledigede Udgifter ved Havnen Opmuddring, paahviler Entreprenøren, saalænge Arbejdet ikke er blevet afleveret i fuldstændig Stand.“ I den senere paafølgte Forhandling herom har Ministeren erklæret sig enig heri, hvorfor han heller ikke agter at benytte Beløbet, saalænge Havnen ikke er afleveret.

Et Mindretal maa i Genhold hertil formene, at, da Havnen neppe bliver kontraktmæssig afleveret før længere hen i Finantsaaret, kan Ministeren langt fra have Brug for et Beløb af 21,000 Kr. i det angivne Niemod, saafremt ellers Entreprenøren tilholdes til, ogsaa hvad Opmuddringer angaar, at aflevere Havnen i forsvarlig Stand. Man tror, at en Sum paa 10,000 Kr. maa være fuldt tilstrækkelig, og stiller derfor Forslag om at nedsætte denne Konto med 11,000 Kr.

Angaaende Søbjerg Havn jfr. iøvrigt Betænkningen til § 26.

50) II. C. 2. h. Efter den Begrundelse, der i Anmærkningerne gives af det her forlangte Beløb af 11,000 Kr. til Opmuddring i Limfjorden, formener Udvalget at kunne foreslaa dette Beløb nedsat med 6,000 Kr.

51) II. D. 1. Naar Ministeriet har undladt at besætte en ved Statsraad Kornerups Afsted den 1ste Mai 1875 ledigbleven Post som Bygningsinspektør og midlertidig dalt hans Forretninger og Lønning mellem Bygningsinspektør, Statsraad Hansen og Slotsforvalter Belkner, da er dette vel formelt stemmende med den Forhandling, som derom fandt Sted under forrige Nigsdagsamling, men da Udvalget er af den Formening, at Bygningsinspektørforretningerne meget vel lade sig udføre af 4 Bygningsinspektører, har man søgt nærmere Forhandling med Ministeren om denne Sag. Under denne har Ministeren udtalt, at han formentlig kunde naae til en saadan Indskrænkning som den af Udvalget omhandlede, men maatte dog ønske at beholde Bevillingen foreløbig ubestaaen. Udvalget stiller derfor intet Forslag om Nedsættelse.

Iøvrigt fastholder Udvalget den tidligere udtalte Anskuelse, at Bestyrelsen af den største Del af Statens civile Bygningsvæsen med langt ringere Udgifter og henfigtsmæssigere kunde overdrages til Ingenieurkorpset.

52) II. D. 3. Paa Kontierne D. 1—11 findes opført en Udgift, vedkommende Indenrigsministeriet, til de kongelige Bygninger af 347,867 Kr. 79 Ore. Flertallet skal ikke her gaa ind paa en Undersøgelse af, hvorledes denne særdeles betydelige Udgift ved en sparsommelig Bestyrelse, der havde til Formaal at søge afhændet, hvad Staten ikke havde nogen Interesse af at beholde, kunde bringes ned, om end Forholdet meget vel egne sig til en Overveelse i denne Retning. Derimod skal man